

สมเกียรติ รอดชาติ(เล็กสยาม)

เรื่องอยากเล่า....

ศิษย์ร้อยล้าน

เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ได้รับโทรศัพท์ที่ฟังเสียงแล้วคุ้นหู

“ครูครับ จำผมได้ไหมครับ.ผมสมเกียรติครับ”

“เธออยู่ไหน”

“ผมมาหาครูที่โรงเรียนครับ ผมตามหาครูเป็นสิบเที่ยว..

“วันนี้ ครู ก็มาประชุมที่เขต 2 ในฐานะประธานกลุ่ม แล้วรู้เบอร์โทร.ครูได้อย่างไร ”

“ ผมได้เบอร์ครูจากครูแะครับ”

“เธอไปรอครูที่ท่ารถหนองโพ เดี่ยวครูประชุมเกือบเสร็จแล้ว”

” ครบอีกครั้งชั่วโมงเจอกันครับ.”

รถคันสีขาวตลกแต่งเป็นรถสปอตจอตที่เชิงสะพานคนข้าม ชายร่างใหญ่สูงประมาณ 170 ซม. น้ำหนักราว 80-90 กิโลกรัม เดินออกจากรถ “สวัสดีครับครู” “สวัสดี โอโหตัวใหญ่ขึ้นเยอะเลย ตั้งแต่ออกโรงเรียนมาเพิ่งพบเจอเป็นครั้งแรก” สมเกียรติ ลูกศิษย์ที่เคยสอนที่ ร.ร.วัดระฆังทอง 28 ปี ที่ไม่ได้เจอศิษย์คนนี้ สมัยที่เป็นเด็กนักเรียน สมเกียรติเรียนหนังสือเก่ง มีน้องชาย 2 คน บ้านครอบครัวแตกแยก พ่อมีภรรยาใหม่ แม่จำเป็นต้องไปเป็นแม่บ้านของ ร.ร.อัสสัมชัญ ศรีราชา สมเกียรติและน้อง ๆ ต้องอยู่กับปู่และย่าที่อายุมาก สภาพยากจนมาก สมเกียรติต้องไปอยู่วัดเป็นศิษย์วัดเพื่อนำอาหารมาให้ปู่และย่าและน้อง ๆ ประทั้งชีวิต เราฐานะครูก็ได้ช่วยเหลือตามกำลังที่ทำได้ ในยามเจ็บป่วย จัดหา ยา จัดหาเสื้อผ้าให้ มีอะไรก็นำมาให้ทาน ให้นั่งรถพาไปส่งบ้านกับโรงเรียนซึ่งห่างประมาณ 3 กิโลเมตร สมเกียรติ เป็นนักฟุตบอลของโรงเรียนเล่นเป็นประตูสำรองและเล่นในตำแหน่งฮาฟขวา หลังจากจบ ป.6 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุด จะให้เด็กทุกคนสาบานไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่ สมเกียรติเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งที่ได้รับเมล็ดพันธุ์จากคำสอนของครู ไม่ทานเหล้า ไม่สูบบุหรี่ มีจิตใจกว้าง มีเหตุผล ที่สำคัญคือความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณ สมเกียรติได้ไปเรียนต่อที่ ร.ร.อัสสัมชัญ ศรีราชา ซึ่งโรงเรียนได้อุปการะให้เรียนฟรีในฐานะที่แม่ทำงานที่ ร.ร.แห่งนี้ ในระหว่างที่

เรียนอยู่ที่นี้ สมเกียรติได้รับการฝึกเป็นผู้นำโดยคุณเด็กหอพักซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่พ่อแม่มีฐานะดี หลังจากจบ ป.6 สมเกียรติได้เรียนต่อ กศน.และทำงานไปด้วย โดยมีอาชีพชกมวยด้วยความเป็นคนมีไหวพริบฉลาด ทำให้สมเกียรติเป็นนักมวยค่อนข้างจะมีชื่อค่าตัวเริ่มแพง สมเกียรติชกมวยประมาณ 60 ไฟล์ ก็ต้องไปเป็นทหารเกณฑ์ที่กรมการทหารช่างที่ราชบุรี เป็นอยู่ 2 ปี ก็สมัครเป็นนักเรียนนายสิบ ในปี 2535 ได้เกิดเหตุพฤษภาทมิฬ สมเกียรติถูกเรียกตัวให้ไปปราบนิสิต นักศึกษา ด้วยความที่ยึดความถูกต้องมากกว่าคำสั่ง จึงได้ลาออกในวันที่มีคำสั่ง เป็นทหารอยู่ 5 ปี และเดินทางไปชลบุรีอยู่กับแม่และหางานทำ ไปเป็นพนักงานขับรถของร้านขายเครื่องไฟฟ้าเนชั่นแนล ด้วยความฉลาดในการเรียนรู้ สมเกียรติได้เรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าสามารถอธิบายให้ลูกค้าที่มาซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้ายิ่งกว่าเซลแมนทำให้ของที่ร้านขายดี เจ้าของร้านเห็นแววจึงได้ส่งสมเกียรติไปอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้กับมาช่วยที่ร้าน และได้รู้จักผู้คนในวงการนี้มาทั้ง

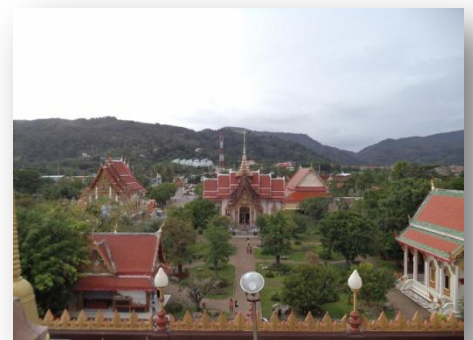
ชาวต่างชาติและชาวไทย สมเกียรติเป็นเซลให้กับบริษัทต่างชาติให้ขายอุปกรณ์ฮาร์ดดิส และบริษัทน้ำมัน โดยกล้าที่จะเสนอแนวคิดในการทำธุรกิจให้เจริญก้าวหน้าแก่บริษัทที่ทำงานด้วย ทำงานจนถึงปี 2548 จึงลาออกจากบริษัทขายน้ำมันซึ่งมีเงินเดือนในขณะนั้นเดือนละ 50,000 บาท สมเกียรติได้มองการณ์ไกลในการทำธุรกิจทางภาคใต้ซึ่งเพิ่งเกิดสึนามิเมื่อปลายปี 2547 เขาได้รวบรวมเงินได้จำนวน 7 แสนบาท มุ่งหน้าไปยังจังหวัดภูเก็ตเพื่อที่จะประกอบธุรกิจค้าไม้ทำเฟอร์นิเจอร์ เมื่อไปอยู่ใหม่ ๆ เขาได้เช่าห้องอาศัยอยู่และทำแซนวิชส่งบริษัทรถทัวร์ ขณะเดียวกันก็ศึกษาลู่ทางธุรกิจต่าง ๆ ได้เป็นนายหน้าซื้อขายที่ดิน ขายรถ จนมีเงินก้อนมาซื้อที่และบ้านเปิดร้านค้าไม้ทำเฟอร์นิเจอร์ ด้วยความขยัน สมองดี มนุษย์สัมพันธ์ดี ทำให้กิจการการค้าเจริญอย่างรวดเร็ว สมเกียรติเป็นคนตื่นเช้า มีวินัยในตัวเองจึงทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีสามารถคุมลูกน้องได้เป็นอย่างดี มีจิตใจเอื้ออาทร ลูกน้องรักและอยากทำงานด้วย

หลังจากได้พบ ครูแล้ว เขาได้รับโทร.ไปหาแม่ของเขาเพื่อบอกแม่ว่าได้พบครูแล้ว และ 3 วันต่อมาแม่ของสมเกียรติก็โทรมาหาขอบคุณที่ดูแลลูกในสมัยเด็ก ๆ และชวนไปเที่ยวที่ชลบุรี “ครูตอนนี้ผมสบายแล้ว ผมปลูกบ้านหลังละ 14 ล้าน มีโรงขายไม้เฟอร์นิเจอร์ร่วมกับพี่น้องแฟนที่ภูเก็ต 6 โรงและมีเครือข่ายอีกหลายโรง ถ้าครูเบื่อไปค้าไม้กับผม ของไม่บูดไม่เสีย สมศักดิ์น้องคนกลางตอนนี้ทำงานที่บริษัทรถฟอร์ดเป็นประธานสหภาพ ส่วนสมชาติน้องคนเล็กอาชีพตัดทรายด์กลูกรังขาย รวยกันทุกคนแล้ว แม่ยังอยู่ที่ ร.ร.อัสสัมชัญ เป็นหัวหน้าครุฑที่โรงเรียน รู้จักครู 400-500 คน ผมบอกให้เลิกทำก็ไม่ยอม นักเรียนเป็นหมื่น ครูว่างเมื่อไหร่ไปหาผมที่ภูเก็ตผมจะพาครูเที่ยว” “ขอบใจมาก มีโอกาสครูจะไปดูความเจริญก้าวหน้าของเธอ”

วันที่ 19 ต.ค.2556 –เวลา 20.10 น. เรา ก็ได้เดินทางไปภูเก็ตด้วยรถวีไอพีของ บขส. ขนาด 30 ที่นั่ง นอนหลับสบาย นั่งรถทัวร์แถมเสียงรถไฟจากฝรั่งเศสอันเสียงโกรนตลอดทาง ถึงภูเก็ตเวลา 06.30 น.ค่ารถคนละ 1,058 บาท (จองทางอินเ ทอร์เนต จ่ายเงินที่ 7 -ELEVEN) สมเกียรติก็ได้มารับที่ท่ารถ บขส. พาไปทาน

อาหารเช้า(โรตีมะตะปะ ข้าวต้ม กาแฟ) และได้พาไปดูกิจการของเขาซึ่งแต่ละแห่งเฉพาะที่ดิน อาคารก่อสร้างที่ก็ราคาเกือบ 10 ล้าน จากนั้นได้พาไปที่บ้านราคา 14 ล้านที่เขาและครอบครัวปลูกสร้างเป็นอาคาร 3 ชั้นครึ่งข้างบนมีสวนหย่อมสนามหญ้าเทียมมองเห็นตัวเมือง เขามีลูกชาย 1 คน อายุ 2 ขวบ กำลังน่ารัก ชื่อฮาริส จากนั้นเขาขับรถพาไปเที่ยวหาดป่าตอง ดูพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำภูเก็ต

ไปดูตู้ต่อเรือยอร์ท ลำละร้อย

ๆ ล้าน ดูพิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ที่ทั้งเหมือนร้าง ไปวัดฉลอง(วัดหลวงพ่อแช่ม)ไหว้พาสาริรักธาตุ ขึ้นเขาชมแหลมพรหมเทพ

แวะจุดชมวิวตำบลกะรน สมเกียรติได้พาขับรถชมรอบตัวเมืองภูเก็ตจนถึงเวลา 20.30 น. ได้พาไปร้านอาหารทะเล มีปูนี้ กุ้ง หอยแมลงภู่ หอยหวาน และข้าวผัดปู อร่อยมาก หลังจากทานอาหารเสร็จได้พาไปพักผ่อนที่โรงแรมซีไซด์เคิลภูเก็ต ห้องสะอาดเงียบสงบดี พรั่งนี้เวลา 7 โมงเช้าผมมารับครู ราษฎร์สวัสดิ์ครับ.

วันที่ 21 ต.ค.2556 –เวลา 7.30 น.ทานอาหารเช้า 08.30 น.-ขึ้นเรือสปีดโบ๊ทไป เกาะพีพีใช้เวลาประมาณ 2 ชม. มีฝนตกเล็กน้อย เรือได้ขับ

ผ่านอ่าวมาหา ไม่สามารถเข้าไปได้เพราะคลื่นแรง แวะ อาบน้ำบริเวณอ่าวพีพี น้ำใสเหมือนสีมรกตลงอาบน้ำมี ชูชีพแจก แวะเกาะลิง ถ้าไวกิ่งปัจจุบันเป็นสัมปทาน ทำรังนกนางแอ่น แวะอ อาบน้ำทะเลใส่ใส่หน้ากากดู ปลา เวลา 13.30 น.ถึงเกาะไขซึ่งมีหาดทรายเหมือน ไข่ดาว สามารถนั่งชมทะเลได้รอบด้าน ฝรั่งเศส จีน แหก นิยมเที่ยวมาก ทราขายชาวสะอาด คนไทยน้อยเพราะราคา

แพง ทานอาหารบุฟเฟ่(มี ข้าว ข้าวผัด ไก่ทอด ผัดผัก ผัดปลาหมึก ผัดปลาทอดน้ำแดง ข้าวเกรียบ) ทานเสร็จนอนพักริมทะเลตากอากาศที่ทางทัวร์จัดให้ เดินชมทะเลรอบเกาะ

ไข น้ำใสเห็นปลาสวยงามมาอวดให้นักท่องเที่ยวได้ชมได้จับ ต้อง ได้เลี้ยงด้วยขนมปัง เรือ ออกจากเกาะไขเวลา 15.10 น. ถึงฝั่งที่เดิม 15.25 น. ใช้เวลา 15 นาที ทัวร์ที่ไปเที่ยว เกาะพีพี เกาะไขเป็น ของบริษัท นนทศักดิ์ ทัวร์ ค่าใช้จ่ายราคา

โปรโมชั่นท่านละ 1,800 บาท สมเกียรติได้พาครูเปลี่ยน เสื้อผ้า พักผ่อนที่ โรงแรม เวลา 17.30 น.ได้มารับไป

เที่ยวรอบเมือง

ภูเก็ต ได้เล่าถึงอ่างน้ำใหญ่ในเมืองภูเก็ตได้ขาย ไอเดียให้ฟังว่าสามารถทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวและ

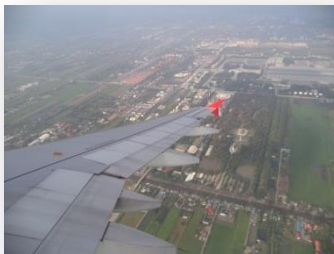
แหล่งขบปึงได้ เขาได้เคยคุยกับเจ้าของซึ่งรวยมากระดับหลายพันล้าน แต่ก็ดูท่าที่ยังไม่
ตัดสินใจ จากนั้นได้พาไปดูถนนปอร์ตเกสที่มีดีกรามบ้านช่องที่ได้รับวัฒนธรรมจากปอร์ต
เกส และถนนผ้าถุง(เหตุที่เรียกเพราะเป็นแหล่งจำหน่ายผ้าถุงที่นำเข้าจากมาเลเซีย ราคา
ถูก) ได้ขับรถแวะร้านอาหารพื้นเมืองแต่ปรากฏว่า ปิดแล้ว จึงได้พาไป ปทานสุกัเอ็ม.เค.ที่
ห้างโรบินสัน กลับถึงที่พักเวลา 21.00 น. พรุ่งนี้เช้าประมาณตีห้าผมมารับครูไปส่งที่
สนามบินครับ ราตรีสวัสดิ์ครับ.

วันที่ 22 ต.ค.2556 เวลา 05.20 น. สมเกียรติได้มารับครูที่โรงแรม นั่งรถถึง

สนามบินภูเก็ตเวลา 05.50 น.(ค่าใช้จ่ายรวมค่าธรรมเนียม

ต่าง ๆ คนละ 2,950 บาท จองตัวเครื่องบินนอน 1 วัน ชำระ
เงินที่ 7 -ELEVEN) แพนผมได้ซื้อขนมเต้าส้อ 10 กล่อง ขนมดัง
ของภูเก็ตมาฝากครูครับ. แพน
ผมซื้อของฝากครูเป็นเชิงแต่ผม
บอกว่าครูขึ้นเครื่องบินเอาไป

ลำบาก โอกาสหน้าในช่วงปีใหม่มารูมาเที่ยวอีกนะครับ...แม่

ผมจะมาในช่วงปีใหม่นะด้วย พาลูก ๆ ครูมาด้วย เครื่องบินแอร์
เอเชียออกจากสนามบินภูเก็ต เวลา 7.10 น.ถึงสนามบิน
ดอนเมืองเวลา 8.30 น. กลับถึงบ้านเวลาประมาณ 11.30 น.
สมเกียรติบอกว่าเขามีเงินและทรัพย์สินนับร้อยล้าน
เขาได้ให้ข้อคิดในการทำงานว่า ถ้าอยากได้อะไรก็ให้ศึกษา

และหาช่องทาง(ที่สุจริต)ให้ได้มาอยากได้บ้าน อยากได้รถ โดยสร้างเครดิตกับ
ธนาคารเพื่อขอกู้เงินและรีบขายโดยเร็วเพื่อให้ได้กำไรทันที คิดทำอะไรต้องมอง
อนาคตโดยที่ไม่ต้องไปลงแรงทำ แต่ใช้วิธีการในการบริหาร ต้องส่งเสริมสนับสนุน
ธุรกิจที่ทำอยู่ให้แก่ผู้ที่สนใจโดยไม่ต้องกลัวว่าจะเป็นคู่แข่ง เขาจะเป็นแขน เป็นขา
ของเรา เขารวย เราก็รวย..

สมเกียรติเป็นนักเพาะกาย เขาสามารถออกกำลังกายที่ฟิตเนสจากเริ่มแรกเขา
ต้องเสียเงิน แต่ตอนนี้ เขาออกกำลังกายฟรี เจ้าของร้านต้องให้เงินเขา สุดยอดจริง ๆ

นี่เป็นตัวอย่างที่สมควรศึกษาเป็นแบบอย่างสำหรับคนรุ่นหลัง ขอให้ผลแห่งความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณ จงได้พบสิ่งที่ดีๆกิจการรุ่งเรืองเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

ภาพแบบนี้ มีให้เห็นเป็นธรรมดาเกาะไข